

***Statenstuk* 2010-457**

HERZIEN

Algemene subsidieverordening Drenthe 2012

Voorgestelde behandeling:

- Statencommissie Bestuur, Financiën en Economie op 26 januari 2011
- provinciale staten op 2 februari 2011
- fatale beslisdatum: n.v.t.

Behandeld door mevrouw R. Westerhof, telefoonnummer (0592) 36 55 23, e-mail
r.westerhof@drenthe.nl

Portefeuillehouder: de heer H. Baas

Inleiding

Om voor bestuursorganen op rijksniveau een effectiever en efficiënter subsidiesysteem c.q. -proces te bewerkstelligen, is door het Rijk het Kader financieel beheer rijkssubsidies (hierna: Rijksbrede subsidiekader) ontwikkeld. Het kader heeft een verplichtend karakter voor alle rijksorganen die zich met subsidieverlening bezighouden en moet leiden tot minder lasten voor burgers, bedrijven, instellingen en overheid. In de vorm van Aanwijzingen voor de Rijksdienst is het kader per 1 januari 2010 van kracht geworden voor het opstellen van nieuwe (Rijks) wet- en regelgeving. Bestaande wetgeving dient voor 1 januari 2012 te zijn aangepast.

In IPO-verband is dit voorjaar besloten dat de provincies met hun subsidiesystematiek zullen aansluiten bij het Rijksbrede subsidiekader. Dit vindt plaats onder aansturing van de Kring van provincie-secretarissen die belast is met het uitvoeringsprogramma van het bestuursaccord.

Het kader is gebaseerd op de uitgangspunten:

- proportionaliteit
- sturing op prestaties en hoofdlijnen
- uniformering en vereenvoudiging
- verantwoord vertrouwen en risicoacceptatie

Het nieuwe systeem moet de regels voor het aanvragen en verantwoorden van subsidie vereenvoudigen. Tegelijkertijd wordt een systeem van risicomanagement ingevoerd: subsidieregelingen en -aanvragen vooraf screenen op risico's en achteraf harder optreden tegen misbruik en het niet voldoen aan de subsidieverplichtingen.

Het vaststellen van een nieuwe Algemene subsidieverordening is de eerste formele stap in het besluitvormingsproces om te komen tot een nieuw Drents kader financieel beheer subsidies. Vervolgens dienen de onderliggende subsidieregelingen en de uitvoeringspraktijk hierop aan te sluiten.

Advies

Algemene subsidieverordening Drenthe vaststellen.

Beoogd effect

De subsidiesystematiek aan te sluiten bij die van het Rijk en de overige provincies

Argumenten

1. *Besparing op administratieve lasten en uitvoeringslasten*

Het Rijk verwacht een vermindering van de administratieve lasten voor de subsidieontvanger en lagere uitvoeringskosten voor het Rijk zelf. De provincie Drenthe mag hier ook op rekenen, al is nog niet in te schatten om welke percentages het gaat. De provincie heeft hierin al in 2004 een stap gezet door de invoering van prestatiesubsidiëring. Met de evaluatie van de ASV in 2007 zijn de administratieve lasten en uitvoeringskosten nog verder verminderd. Bij de huidige aanpassing van de ASV wordt dit proces nog verder doorgevoerd. Zo vervalt de verplichting tot tussentijdse rapportage en wordt een accountantsverklaring niet meer standaard verplicht gesteld.

Tegenover een besparing op uitvoeringskosten voor de provincie staan de (eenmalige) kosten van invoering van een misbruikbeleid.

Of daadwerkelijk een besparing behaald kan worden zal daarom moeten blijken uit evaluatie en monitoring.

2. *Landelijke uniformiteit in eisen voor subsidieverstrekking*

Een subsidieaanvrager bij de provincie heeft met vergelijkbare eisen te maken als wanneer hij subsidie aanvraagt bij het Rijk of een andere provincie.

3. *Verdere aanscherping van de uitvoering van de ASV*

Het uitgangspunt van de ASV is, sinds 2004, sturing op rendement met bijbehorende verantwoording op prestaties achteraf (niet op gemaakte kosten). Aansluiting bij het Rijksbrede subsidiekader biedt kans en gelegenheid de uitvoering verder aan te scherpen zowel wat kaderstelling betreft als uitvoeringsbeleid.

4. *Aansluiten bij het Rijksbrede subsidiekader past bij de volgende lopende ontwikkelingen:*

a. Provincie Nieuwe Stijl

Minder (toezicht op) uitvoering, minder regels en administratieve lasten en een overzichtelijker inrichting van de subsidiereggeving van de verschillende overheden. Het past een provincie als regisseur bovendien niet om alles te willen controleren; verantwoord vertrouwen in de uitvoeringspartners en een gedegen risicomanagement passen meer bij die rol.

b. Pilot functiescheiding: scheiding beleidsontwikkeling en -uitvoering en subsidietoekenning en -afrekening,

Invoering van een risicomanagementsysteem maakt een dergelijke scheiding nog meer urgent.

c. Beleidskader Risicomanagement

Het tegengaan van misbruik in het subsidieproces is een belangrijke uitwerking van het onlangs door gedeputeerde staten vastgestelde Beleidskader risicomanagement.

Uitvoering

De uitwerking van het nieuwe subsidiekader vindt plaats langs 2 sporen:

Juridisch-technische besluitvorming:

- beleidsuitgangspunten voor subsidieverstrekking vastgesteld door GS
- gewijzigde ASV vastgesteld door PS
- gewijzigde subsidieregelingen en nadere regels vastgesteld door PS en GS
- aangepaste subsidiesjablonen in digitale systeem
- een door GS vastgesteld misbruik- en risicobeleid

Organisatie en proces:

- anders inrichten van diverse processen, waaronder digitale proces
- mogelijk herinrichten van de capaciteit, aansluitend bij het project functiescheiding

Tijdsplanning

Vaststelling van de ASV (PS)	december 2010
De aanpassing van overige subsidiereggeving aan de ASV	gedurende 2011
Overige organisatorische - en procesmatige maatregelen	gedurende 2011
Inwerkingtreding van het gehele subsidiekader	1 januari 2012

Financiën

Niet van toepassing.

Europese context

Het subsidiekader kan, spijtig genoeg, niet worden toegepast op subsidies die gebaseerd zijn op Europese regelgeving. Dit betreft subsidies die op grond van zowel eigen als SNN regelingen, geheel of gedeeltelijk (cofinanciering) met Europese middelen worden gefinancierd. Europese regelgeving schrijft dwingend zeer gedetailleerde financiële verantwoordingseisen voor. Wel zet het Rijk zich in EU-verband in voor vereenvoudiging van deze regels en past het Rijksbrede subsidiekader wel zoveel mogelijk toe op additionele nationale regels ten behoeve van deze EU-subsidies.

In geval van staatssteun moet worden geborgd dat het subsidiebedrag niet boven de toegestane steunpercentages en steunplafonds uitkomt. Het tweede lid van artikel 7 van de ASV 2012 stelt de provincie in staat om na te gaan of in het geval van honorering van de voorliggende subsidieaanvraag de de minimis-drempel overschreden dreigt te worden. Als dit het geval is en er geen vrijstellingsregeling van toepassing is, moet de subsidie worden aangemeld bij de Europese Commissie.

Monitoring en evaluatie

Het Drentse subsidiekader zal na twee jaar (2014) worden geëvalueerd op de volgende aspecten:

- de werking van de maatregelen voor uniformering en vereenvoudiging in de praktijk inclusief de daadwerkelijke besparing op de uitvoeringskosten en de administratieve lasten. (zijn de regels echt verminderd en wat is de besparing?). Einde 2005 is een berekening gedaan naar de administratieve lasten, deze zogenaamde 0-meting wordt eind 2010, in het kader van de uitvoering van het bestuursaccord (vermindering regeldruk) herhaald. De uitkomsten hiervan (1-meting) kunnen gebruikt worden voor de evaluatie;
- de bindende werking van de gekozen juridische vormgeving van het subsidiekader; en
- de toereikendheid van het beschikbare sanctie-instrumentarium, op basis van interne bevindingen en de registratie van misbruik;
- de ervaringen met het subsidiekader van de subsidieaanvragers en –ontvangers.

Extern betrokkenen

1. Subsidieaanvragers en -ontvangers
2. Andere overheden: gemeenten in Drenthe, provincies, het Rijk, SNN
3. Externe accountant van de provincie

Communicatie

Juiste communicatie, intern en extern, vormt een belangrijke voorwaarde voor het invoeren van een nieuw subsidiekader. Na vaststelling van het formele kader in december 2010, wordt 2011 benut om voor de daadwerkelijke inwerkingtreding zorgvuldig richting de vaste subsidierelaties te communiceren.

Bijlagen

1. Algemene subsidieverordening Drenthe 2012
2. Transponeringstabel

Ter inzage in de leeskamer

Niet van toepassing.

Assen, 6 januari 2011

Kenmerk: 45/5.1/2010011714

Gedeputeerde staten van Drenthe,

J. Tichelaar, voorzitter

mevrouw drs. J.M. Imhof, secretaris

coll.

1. Inleiding

De vaststelling van de ASV 2012 is de eerste formele stap om te komen tot een nieuw kader financieel beheer subsidies provincie Drenthe en uniformeert en vereenvoudigt de regels voor het financiële beheer en de verantwoording van subsidies. Om de kosten van het aanvragen van subsidies door burgers, bedrijven en instellingen en de uitvoeringslasten voor de provincie te verminderen, sluit de provincie Drenthe aan bij het Kader financieel beheer rijkssubsidies (hierna: Rijksbrede subsidiekader). Daarnaast wordt beoogd het financiële beheer van subsidies te vereenvoudigen en als gevolg daarvan fouten te verminderen. Minder, minder ingewikkelde en eenduidiger procedures verminderen de kans om fouten te maken.

De nieuwe ASV verankert de uitgangspunten van het Rijksbrede subsidiekader in de Drentse algemene regels voor het aanvragen, verstrekken en verantwoorden van subsidies. In de loop van 2011 zullen de overige onderdelen van het subsidiekader, zoals het misbruik- en risicobeleid door gedeputeerde staten worden aangepast en vastgesteld. Ook de overige subsidieregelingen worden in 2011 aan de nieuwe ASV aangepast. Het complete kader kan op deze manier per 1 januari 2012 integraal in werking treden.

1.1. Leeswijzer

Onder 2 wordt kort ingegaan op de hoofdlijnen van het Rijksbrede subsidiekader.

Onder 3 wordt ingegaan op de uitwerking van het Rijksbrede subsidiekader in de ASV met verwijzing naar de relevante artikelen.

Onder 4 wordt kort ingegaan op de wetstechnisch gekozen werkwijze en de invoering.

2. Hoofdlijnen Rijksbrede subsidiekader

Het Rijksbrede subsidiekader is gebaseerd op de onderstaande uitgangspunten. De provincie sluit hierop aan:

- **Proportionaliteit:** het gaat om de proportionaliteit tussen het subsidiebedrag en de lasten en uitvoeringskosten die met de subsidie gepaard gaan. Aan dit beginsel wordt invulling gegeven door het instellen van financiële arrangementen die naar de omvang van het subsidiebedrag zijn ingedeeld.
- **Uniformering en vereenvoudiging:** van belang bij dit uitgangspunt is het uniformeren en vereenvoudigen van regels en verplichtingen.
- **Verantwoord vertrouwen en risicoacceptatie** door de overheid: dit betekent dat wordt gewerkt vanuit het vertrouwen in de subsidieontvanger in plaats van wantrouwen. Hieraan wordt vorm gegeven door niet meer alle subsidieontvangers te belasten met verantwoordingen, rapportages en controles. De aandacht verschuift naar risicogroepen en naar de uitzondering. Er komt ook meer verantwoordelijkheid bij de subsidieontvanger te liggen (bijvoorbeeld door een actieve meldingsplicht als er iets niet goed gaat). Verder verschuift de aandacht naar een streng regime van het aanpakken van misbruik.
- **Sturing op prestaties en hoofdlijnen:** op grond van dit uitgangspunt wordt niet meer gestuurd op de verantwoording van kosten, omdat dan complexe administratieve verplichtingen worden opgelegd. Er wordt uitgegaan van geleverde prestaties of de uitvoering van activiteiten.

Op basis van deze uitgangspunten zijn de volgende, met elkaar samenhangende maatregelen ontwikkeld:

- drie standaarduitvoerings- en verantwoordingsarrangementen, waarvan de toepassing wordt bepaald door de hoogte van het subsidiebedrag
- uniformering en vereenvoudiging van begrippen en verplichtingen in het subsidieproces (onder andere termijnen, voorschotten, rapportages)
- rijksbreed beleid om misbruik te voorkomen

Deze uitgangspunten zijn niet vreemd in de Drentse subsidiesystematiek. Eind 2004 is al besloten tot de invoering van sturing op prestaties en hoofdlijnen. In 2007 is, na evaluatie van de ASV getracht de lasten van subsidieontvangers verder terug te brengen door het aantal administratieve verplichtingen te verminderen. De Drentse subsidiesystematiek blijft op dat punt dan ook ongewijzigd.

Aansluiten bij het Rijkssubsidiekader biedt de provincie een uitgelezen mogelijkheid om de Drentse subsidiesystematiek nog verder te vereenvoudigen en te optimaliseren.

Het Rijk verwacht een vermindering van de administratieve lasten voor de subsidieontvanger en lagere uitvoeringskosten voor het Rijk zelf. De provincie Drenthe mag hier ook op rekenen, al is nog niet in te schatten om welke percentages het gaat. De provincie heeft hierin al in 2004 een stap gezet door de invoering van prestatiesubsidiëring. Bij de huidige aanpassing van de ASV wordt het in 2004 ingezette proces nog verder doorgevoerd. Zo vervalt de verplichting tot tussentijdse rapportage, wordt automatisch bevoorschot (zonder aanvraag) en wordt een accountantsverklaring niet meer standaard verplicht gesteld.

Tegenover een besparing op uitvoeringskosten voor de provincie zelf staan evenwel (eenmalige) kosten van invoering van een misbruikbeleid. Of daadwerkelijk een besparing behaald kan worden zal derhalve moeten blijken uit evaluatie en monitoring.

Het uiteindelijke doel is dat de provinciale procedures aansluiten bij die op het rijksniveau (en die van andere provincies), zodat het zowel voor de burger, het bedrijfsleven, instellingen als voor de verschillende overheden duidelijker en eenvoudiger wordt.

3. Uitwerking van het Rijksbrede Subsidiekader in de Algemene subsidieverordening Drenthe

Een groot deel van de uitgangspunten van het Rijksbrede subsidiekader is uitgewerkt in de ASV. Het deel dat zich niet leent voor uitwerking in algemeen verbindende voorschriften wordt door gedeputeerde staten uitgewerkt in nadere regels en beleidsuitgangspunten.

Hierna is per samenhangend pakket aan maatregelen (zie onder 2) aangegeven hoe deze in de ASV is uitgewerkt, waarbij de vetgedrukte artikelen verwijzen naar de relevante artikelen in de ASV:

Drie standaarduitvoerings- en verantwoordingsarrangementen

De toekenning, monitoring en verantwoording van de subsidie is afhankelijk gesteld van de omvang van de subsidie. De financiële arrangementen gaan uit van proportionaliteit tussen subsidiebedrag en de lasten. Hoe lager het subsidiebedrag, hoe minder of hoe eenvoudiger voorwaarden worden gesteld. Dit leidt tot de volgende verdeling:

Hoogte subsidiebedrag	Arrangement
tot € 25 000	Direct vaststellen of desgevraagd verantwoording over de prestatie Artikel 20 Artikel 18 (meldingsplicht)
vanaf € 25 000 tot € 125 000	Verantwoording over de prestatie artikel 21
vanaf € 125 000	Verantwoording over kosten en prestaties artikel 22

De verantwoordingsfocus bij de kleine en middelgrote subsidies ligt op het leveren van de prestatie in plaats van op de kosten. Door het afrekenen op prestaties tot subsidies van € 125 000 vervallen de gedetailleerde kostenverantwoordingen en bijhouden van urenadministratie voor veel subsidieontvangers. In plaats van de standaardverantwoording geldt een actieve meldingsplicht voor de ontvanger.

Uniformering en vereenvoudiging van begrippen en verplichtingen in het subsidieproces

De informatieverplichtingen zijn fors vereenvoudigd ten opzichte van de huidige regels, doordat de tussentijdse rapportages grotendeels vervallen (**artikel 17**) en aanvragers geen aanvragen voor voorschotten meer hoeven te doen; de subsidie wordt of direct uitbetaald of automatisch in delen bevoorschot (**artikel 16**). Dit betekent ook meer eigen verantwoordelijkheid van de subsidieontvanger. Zo zal de subsidieontvanger direct aan de provincie melden wanneer de activiteiten waarvoor de subsidie is verleend niet zullen worden verricht, of dat niet aan subsidieverplichtingen zal worden voldaan (**artikel 18**).

Termijnen zijn gestandaardiseerd en in overeenstemming gebracht met die van het Rijk (artikelen **14**, **20 en 23** voor de provincie en **21 en 22** voor de aanvrager). Dit leidt tot het volgende overzicht.

Termijnen voor subsidieverstrekker

Afgifte verlening subsidie:	<p><i>Standaardregel:</i> Maximaal 13 weken na aanvraag of sluiting aanvraagtermijn</p> <p><i>Uitzonderingen:</i> Maximaal 22 weken na aanvraag of sluiting aanvraagtermijn bij:</p> <ul style="list-style-type: none"> - subsidieverlening waarbij advies wordt ingewonnen; <p>Termijn wordt opgeschort indien de subsidie bij</p>
-----------------------------	--

	de Europese commissie wordt aangemeld
Afgifte (ambtshalve) vaststelling:	<i>Standaardregel:</i> Maximaal 13 weken na aanvraag van de subsidie bij directe vaststelling. Maximaal 22 weken na aanvraag vaststelling. Voor de ambtshalve vaststelling gaat de termijn in vanaf het moment, dat de gesubsidieerde activiteiten moeten zijn uitgevoerd

Voor de boekjaarsubsidies gelden andere termijnen, verband houdende met de begrotingscyclus.

De zogenaamde voorhangprocedure bij provinciale staten bij subsidies hoger dan € 150.000, is gehandhaafd. De beslistermijn van 13, respectievelijk 22 weken moet in het algemeen voldoende ruim worden geacht om daarbinnen provinciale staten te kunnen raadplegen.

Uniformering van tarieven en begrippen draagt ook bij aan de rechtszekerheid van de aanvrager. Het subsidiebedrag kan op verschillende wijzen worden bepaald. De eenvoudigste vorm is het toekennen van een vast bedrag (lumpsum) voor een prestatie(-eenheid). Een andere methode is dat het subsidiebedrag een bijdrage is aan de werkelijke kosten van gesubsidieerde activiteiten. Dit gebeurt bij de subsidies van meer dan € 125.000. De inzet van personeel is dan bijvoorbeeld een belangrijke kostengrondslag. De verantwoording vindt plaats over het aantal subsidiabele uren en de totstandkoming van de uurtarieven. Om deze verantwoording te vereenvoudigen worden door gedeputeerde staten bij beleidsregel standaardberekenningswijzen vastgesteld, kostenbegrippen gedefinieerd en gelden er uniforme forfaitaire elementen voor de berekening van uurtarieven (**artikel 24**) analoog aan die van het Rijk.

Provinciebreed beleid om misbruik te bestrijden

Werken vanuit vertrouwen betekent dat een zeker risico wordt geaccepteerd. Om op verantwoorde wijze een deel van de huidige sturing los te kunnen laten, moet aan randvoorwaarden worden voldaan om misbruik te voorkomen. Deze randvoorwaarden worden verankerd in een door gedeputeerde staten vast te stellen provinciebreed beleid om misbruik te voorkomen waar risicomanagement, strikte handhaving en registratie van misbruik deel van uitmaken. Risicomanagement houdt in dat mogelijke risico's voorafgaand aan de subsidieverlening in beeld worden gebracht, goed worden afgewogen en dat hierop wordt geanticipeerd, met name bij het inrichten van een steekproefsgewijze verantwoording of controle. Bij de risicoanalyse kunnen onder meer de doelgroep van subsidieontvangers, het type regeling en de hoogte van het subsidiebedrag in beschouwing worden genomen. Tegelijkertijd moet er worden opgetreden wanneer het vertrouwen wordt beschaamd. Bestaande mogelijkheden zoals het terugvorderen van het subsidiebedrag moeten consequent worden toegepast. Subsidieontvangers die misbruik maken van de subsidie worden geregistreerd. Deze registratie kan input geven voor de risicoanalyse die ten grondslag ligt aan een subsidieregeling of een individuele subsidietoekenning. Door op deze manier invulling te geven aan het principe vertrouwen worden goedwillende bedrijven, instellingen en burgers minimaal belast en hoeven de goeden niet onder de kwaden te leiden.

4. Systematiek en invoering

Het gaat om een ingrijpende herziening van de huidige ASV. De introductie van de financiële arrangementen leidt tot forse aanpassingen in, onder meer, de indieningsvereisten voor aanvragen tot verlenen en vaststellen van subsidie. Vanuit deregulerings oogmerk is de omvang van de verordening teruggebracht van 49 naar 29 artikelen en zijn artikelen vereenvoudigd.

Om die reden is, voor wat betreft de wetstechnische systematiek gekozen voor het vaststellen van een integrale nieuwe ASV met gelijktijdige intrekking van de huidige ASV. Om de wijzigingen in de nieuwe ASV ten opzichte van de huidige, eenvoudig te kunnen vergelijken is een transponeringstabel bijgevoegd.

Bestaande rijksregelgeving dient per 1 januari 2012 te zijn aangepast aan het Rijksbrede subsidiekader. Voor burgers, bedrijven en instellingen is het gewenst dat ook het provinciale subsidiekader op die datum van kracht is. De vaststelling van de ASV als formeel kader, 1 jaar voor die datum, maakt mogelijk dat het bestaande beleid gedurende 2011 aan de nieuwe ASV wordt aangepast.

Tevens kunnen subsidieontvangers van de provincie worden ingelicht en voorbereid op de komende veranderingen. Op deze wijze kan volgend jaar december het integrale nieuwe subsidiekader door provinciale staten worden vastgesteld.

Provinciale staten van Drenthe;

gelezen het voorstel van gedeputeerde staten van Drenthe van 10 november 2010, kenmerk 45/5.1/2010011714;

gelet op artikel 143 Provinciewet en de Algemene wet bestuursrecht;

BESLUITEN:

vast te stellen de als bijlage bij dit besluit gevoegde Algemene subsidieverordening Drenthe 2012.

Assen, 2 februari 2011

Provinciale staten voornoemd,

, griffier

, voorzitter

coll.

TRANSPONERINGSTABEL

ASV 2007	ASV 2012	Toelichting
Artikel 1, sub d t/m g	Vervalt	Hoogte van het subsidiebedrag bepaalt de verantwoordingsisen in plaats van soort subsidie.
Artikel 1, sub h	Artikel 1, sub d	
Artikle 1, sub i	Artikel 1, sub e	
Artikel 1, sub j	Artikel 1, sub f	
Artikel 1, sub k	Artikel 1, sub g	
Artikel 1, sub l	Artikel 1, sub h	
(----)	Artikel 1, sub i	Definitie activiteitenverslag.
Artikel 1, sub m t/m o	Vervalt	Vereenvoudiging: term komt niet meer voor dan wel is voldoende duidelijk.
Artikel 1, sub p	Artikel1, sub j	
Artikel 2, leden 1 en 2	Artikel 2, leden 1 en 2	Tekst verduidelijkt: oude tekst gaf verwarring omtrent begrip "beleidsregels". Het betreffen geen beleidsregels in de zin van de Awb maar nadere regels vastgesteld door gedeputeerde staten.
Artikel 2, lid 4	(---)	Hoogte van het subsidiebedrag bepaalt de verantwoordingsisen in plaats van soort subsidie
Artikel 3, leden 2 en 4	Artikel 3, lid 2	Vereenvoudigd en samengevoegd.
Artikel 5	Artikel 3, lid 2	Vereenvoudigd en samengevoegd.
Artikel 6	(....)	Hoogte van het subsidiebedrag bepaalt de verantwoordingsisen in plaats van soort subsidie.
Artikel 7	Artikel 5	Vereenvoudiging.
Artikel 8	Artikel 6	Deregulering/vereenvoudiging.
Artikel 9, eerste lid	Artikel 7, lid 1, sub a	Deregulering/vereenvoudiging: desbetreffende bepalingen staan in de Algemene wet bestuursrecht (4:35).
Artikel 9, leden 2 en 3	(----) Artikel 7, lid 2, sub a	Deregulering/vereenvoudiging/samenvoeging. Aantal van de betreffende bepalingen staan in de Algemene wet bestuursrecht (4:35).
Artikel 10, lid 1, sub a	(----)	Deregulering/vereenvoudiging.
Artikel 10, lid 1, sub b	Artikel 7, lid 1, sub b	
Artikel 10, lid 1, sub c	Artikel 7, lid 1, sub c	
Artikel 10, lid 2	Artikel 7, lid 2, sub b	
Artikel 11	Artikel 8	
Artikel 12, eerste lid	Artikel 15, lid 1	Meer logische plaats in de verordening.
Artikel 12, tweede lid	(....)	Deregulering/vereenvoudiging.
Artikel 12, derde lid	Artikel 15, lid 2	Meer logische plaats in de verordening.
Artikel 12, vierde lid	Artikel 15, lid 3	Meer logische plaats in de verordening.
Artikel 12, vijfde lid	Artikel 19, lid 2	Vereenvoudiging en meer logische plaats in verordening.
Artikel 12, zesde lid	Vervalt	Deregulering, een dergelijke verplichting wordt niet meer algemeen opgelegd, maar alleen indien nodig.

Artikel 12, zevende lid	Artikel 19, lid 3	Meer logische plaats in verordening.
Artikel 13	Artikel 11	
Artikel 14	Vervalt	
Artikel 15	Artikel 9	Vereenvoudigd.
Artikel 16	Artikel 10	
Artikel 17	Artikel 12	Sterk vereenvoudigd, samengevoegd en termijn geüniformeerd.
Artikel 18	Artikel 13	Sterk vereenvoudigd.
Artikel 19	Vervalt	Overleg kan altijd plaatsvinden.
Artikel 20, eerste lid	Artikel 14, lid 1	
Artikel 20, tweede lid	Vervalt	Is in Awb geregeld.
Artikel 20, derde lid	Artikel 15, lid 1	
Artikel 20, vierde lid	Vervalt	Eventuele hoogte tarieven wordt bij aanvraag beoordeeld.
Artikel 21	Artikel 16	Bevoorschotting aangepast aan Rijksbrede subsidiekader.
Artikel 22	Artikel 17	Tussentijdse rapportageplicht in lijn van Rijksbrede subsidiekader sterk verminderd.
Artikel 23	Artikelen 20, 21, 22	Indiening aanvraag vaststelling en in te dienen gegevens in lijn van Rijksbrede subsidiekader afhankelijk gesteld van hoogte subsidie.
Artikel 24	Artikel 23	Termijnen aangesloten bij uniforme termijnen Rijksbrede subsidiekader.
Artikel 25	Artikel 19, lid 3	
Artikel 26	Artikelen 18 en 19	Vereenvoudigd.
Artikel 27	Vervalt	Niet passend in nieuwe subsidiesystematiek.
Artikel 28	Vervalt	Niet passend in nieuwe subsidiesystematiek.
Artikelen 29 t/m 44	Vervalt	Hoogte van het subsidiebedrag bepaalt de verantwoordings-eisen in plaats van soort subsidie.
(----)	Artikel 24	Standaardberekeningswijzen van uurtarieven en uniforme kostenbegrippen.
(....)	Artikel 25	Afwijkingsmogelijk voor GS om aan te kunnen sluiten bij subsidiëring andere bestuurorganen om te voorkomen dat geen dubbele c.q. andere verplichtingen worden gesteld aan de aanvrager.
Artikel 45	Artikel 26	
Artikel 46	(....)	Deregulering.
Artikel 47	(....)	Deregulering.
Artikel 48 en 49	Artikel 27, 28 en 29	

3.1.1. ALGEMENE SUBSIDIEVERORDENING DRENTHE 2012

HOOFDSTUK 1, ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1, Begripsomschrijvingen

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

- a. wet: de Algemene wet bestuursrecht;
- b. subsidie: een subsidie als bedoeld in artikel 4:21 van de wet;
- c. activiteiten: de verzamelterm voor zo meetbaar mogelijk omschreven te verrichten prestaties;
- d. subsidieverstrekking: de verzamelterm voor het toekennen van subsidie, in de vorm van subsidieverlening (zie onder e) of van directe subsidievaststelling (zie onder f);
- e. subsidieverlening: het toekennen van subsidie voor een bepaalde activiteit (ingevolge Afdeling 4.2.3 van de wet), waardoor de aanvrager een aanspraak krijgt op financiële middelen, mits hij daadwerkelijk de gesubsidieerde activiteit verricht en zich aan de eventueel aan hem opgelegde verplichtingen houdt;
- f. subsidievaststelling: het definitief beslissen dat de aanvrager subsidie ontvangt (ingevolge Afdeling 4.2.5 van de wet) ter hoogte van een bepaald bedrag, hetgeen gedeputeerde staten tot uitbetaling verplicht;
- g. directe subsidievaststelling: het vaststellen van de subsidie voor de aanvang van het subsidietijdvak of de te subsidiëren activiteit, zonder dat er voorafgaand een subsidieverlening plaatsvindt;
- h. activiteitenplan: een inhoudelijk werkplan, inhoudende een overzicht van de in meetbare prestaties geformuleerde te ondernemen activiteiten waarvoor subsidie wordt aangevraagd en de daarmee nagestreefde doelstellingen;
- i. activiteitenverslag: een inhoudelijk verslag, inhoudende de aard en omvang van de activiteiten waarvoor subsidie werd verleend, bevat een vergelijking tussen de nagestreefde en de gerealiseerde doelstellingen en een toelichting op de verschillen en geeft aan in hoeverre is voldaan aan de verplichtingen die over de aard en omvang van de activiteiten zijn gesteld;
- j. subsidieplafond: het bedrag dat gedurende een bepaald tijdvak ten hoogste beschikbaar is voor de verstrekking van subsidie krachtens een wettelijk voorschrift.

Artikel 2, Reikwijdte ASV

1. Provinciale staten stellen vast dat voor de volgende beleidsterreinen subsidie kan worden verstrekt:
 - a. algemeen bestuur
 - b. openbare orde en veiligheid
 - c. verkeer en vervoer
 - d. waterhuishouding
 - e. milieubeheer
 - f. recreatie en natuur
 - g. economische en agrarische zaken
 - h. welzijn

- i. ruimtelijke ordening en volkshuisvesting
2. Gedeputeerde staten zijn bevoegd nadere regels te stellen, waarin de te subsidiëren activiteiten, met inbegrip van de criteria, de specifieke grondslagen en voorwaarden bij de verdeling van subsidies worden omschreven, waaronder mede wordt begrepen het bepalen van de wettelijke termijnen.
3. Gedeputeerde staten kunnen bepalen dat deze verordening niet of slechts ten dele van toepassing is op bepaalde subsidieontvangers c.q. de subsidiëring op een of meer beleidsterreinen.

Artikel 3, Bevoegdheid tot subsidieverstrekking en -vaststelling

1. Provinciale staten stellen jaarlijks in het kader van de begrotingsbehandeling de financiële middelen vast die voor subsidiëring beschikbaar zijn.
2. De bevoegdheid tot het verstrekken, dan wel weigeren van een subsidie berust bij gedeputeerde staten, met inachtneming van de in de provinciebegroting opgenomen financiële middelen en indien de begroting nog niet is vastgesteld, dan wel goedgekeurd onder de voorwaarde dat voldoende gelden ter beschikking worden gesteld.
3. Gedeputeerde staten nemen over de verlening van incidentele prestatiesubsidies van € 150.000,-- en meer geen besluit, dan nadat provinciale staten hun wensen en bedenkingen terzake ter kennis van gedeputeerde staten hebben kunnen brengen.
4. Gedeputeerde staten publiceren eenmaal in de 4 jaar een verslag over de uitvoering van deze verordening, zoals bedoeld in artikel 4:24 van de wet.

Artikel 4, Subsidieplafond

1. Gedeputeerde staten kunnen jaarlijks een subsidieplafond instellen voor bepaalde subsidies, dan wel categorieën van subsidies.
2. Gedeputeerde staten maken tijdig bekend op welke wijze het per activiteit beschikbare bedrag wordt verdeeld in geval van overschrijding van het subsidieplafond.

Artikel 5, BTW

BTW als onderdeel van de kosten van activiteiten is niet subsidiabel indien het door de aanvrager van een subsidie kan worden teruggevorderd of verrekend.

Artikel 6, Algemene criteria

1. Subsidie kan slechts worden verstrekt wanneer de aanvrager voldoet aan de criteria gesteld bij of krachtens deze verordening of in nadere regels.
2. Subsidie kan slechts worden verstrekt indien:
 - a. de behoefte aan de activiteit is aangetoond;
 - b. de activiteit past binnen de beleidsdoelstellingen van de provincie;
 - c. een zodanige werkwijze wordt toegepast dat redelijkerwijs mag worden verwacht dat de beoogde doelstellingen kunnen worden bereikt.

Artikel 7, Algemene weigeringsgronden

1. Een aanvraag tot het verlenen van subsidie wordt geweigerd indien:

- a. door verstrekking het subsidieplafond wordt overschreden;
 - b. de te verstrekken subsidie minder zou bedragen dan € 1.000,--.
2. De subsidieverlening kan voorts worden geweigerd indien de subsidie een steunmaatregel vormt in de zin van artikel 107, eerste lid, van het EG-Werkingsverdrag, die onverenigbaar is met de gemeenschappelijke markt.

Artikel 8, Prioriteit

Indien een subsidieplafond dreigt te worden overschreden geven gedeputeerde staten, onverminderd het bepaalde bij of krachtens de artikelen 2, 6 en 7, bij de verdeling van de beschikbare bedragen aan die aanvragen voorrang, die vergeleken met andere aanvragen naar verwachting:

- a. van meer belang zijn voor het provinciaal beleid; en
- b. meer zullen bijdragen aan de verwezenlijking van het doel van de subsidie.

Artikel 9, Rechtspersoonlijkheid

1. Alleen rechtspersonen met volledige rechtsbevoegdheid kunnen in aanmerking komen voor een subsidie per boekjaar.
2. Gedeputeerde staten kunnen in bijzondere gevallen van het in het eerste lid bepaalde afwijken.

Artikel 10, Meerjarige subsidies

1. Met toestemming van provinciale staten kunnen gedeputeerde staten voor een tijdvak langer dan 1 jaar, maar niet langer dan 3 jaar, een subsidie per boekjaar verstrekken.
2. Provinciale staten kunnen criteria vaststellen voor de gevallen dat gedeputeerde staten gebruik willen maken van de in het eerste lid genoemde bevoegdheid.
3. Indien van de in het eerste lid bedoelde bevoegdheid gebruik wordt gemaakt, wordt in de subsidiebeschikking aangegeven op welk bedrag de subsidieaanvrager voor ieder jaar aanspraak kan maken of op welke wijze het toegekende bedrag jaarlijks geïndexeerd wordt.

HOOFDSTUK 2, AANVRAAG VAN DE SUBSIDIE

Artikel 11, Mogelijkheid voor meerdere subsidieaanvragen

1. Gedeputeerde staten kunnen ervoor kiezen meerdere partijen uit te nodigen om een subsidieaanvraag in te dienen.
2. Indien gedeputeerde staten van de mogelijkheid, bedoeld in het eerste lid, gebruik willen maken, stellen zij daartoe regels op indien het een (openbare) aanbestedingsprocedure betreft. In deze procedure kan afgeweken worden van de bepalingen, zoals beschreven in dit hoofdstuk.

Artikel 12, Aanvraagtermijn

1. Een aanvraag voor een subsidie per boekjaar wordt voor 1 juni van het jaar voorafgaand aan het jaar waarop de aanvraag betrekking heeft schriftelijk bij gedeputeerde staten ingediend.

2. Gedeputeerde staten kunnen andere termijnen stellen voor het indienen van de in het eerste lid bedoelde aanvraag voor daarbij aan te wijzen aanvragers
3. Tenzij bij verordening of nadere regels anders is bepaald, kan een aanvraag voor een incidentele subsidie gedurende het gehele kalenderjaar schriftelijk bij gedeputeerde staten worden ingediend.

Artikel 13, Inhoud subsidieaanvraag

1. De aanvraag voor een subsidie wordt schriftelijk ingediend bij gedeputeerde staten met behulp van een door gedeputeerde staten vastgesteld aanvraagformulier.
2. Bij de indiening van de aanvraag worden in ieder geval overgelegd:
 - a. een activiteitenplan
 - b. een begroting, omvattende een overzicht van alle geraamde baten en lasten, voor zover betrekking hebbend op de activiteiten waarvoor subsidie wordt aangevraagd. Het overzicht bevat een opgave van bij andere bestuursorganen, respectievelijk private organisaties of personen aangevraagde subsidies of financiële bijdragen ten behoeve van dezelfde of vergelijkbare activiteiten, onder vermelding van de stand van zaken daarvan;
 - c. indien van toepassing bij een subsidie per boekjaar, de stand van de egalisereserve op het moment van de aanvraag.
3. Indien een aanvrager voor de eerste maal een subsidie per boekjaar aanvraagt, voegt hij een exemplaar van de oprichtingsakte, de statuten, het jaarverslag, de jaarrekening en de balans van het voorgaande jaar, als bijlagen toe aan de aanvraag.
4. Gedeputeerde staten zijn bevoegd ook andere dan, of slechts enkele van, de in het eerste tweede en derde lid genoemde gegevens te vragen, indien die voor het nemen van een beslissing noodzakelijk, respectievelijk voldoende zijn.
5. Gedeputeerde staten kunnen formulieren en richtlijnen vaststellen voor de bescheiden, zoals bedoeld in dit artikel.

Artikel 14, Beslistermijn

1. Gedeputeerde staten beslissen op een aanvraag voor een subsidie per boekjaar uiterlijk 31 december van het jaar, waarop de aanvraag is ingediend.
2. Gedeputeerde staten beslissen op een aanvraag voor een incidentele subsidie binnen 13 weken na ontvangst van de aanvraag, dan wel binnen 13 weken na de uiterste indieningstermijn.
3. Indien gedeputeerde staten, alvorens te beslissen, over een aanvraag advies inwinnen bij een met dat doel ingestelde commissie, bedraagt de beslistermijn als bedoeld in het tweede lid uiterlijk 22 weken.
4. Indien de subsidie moet worden aangemeld bij de Europese Commissie, wordt de beslistermijn opgeschort tot het moment dat de Europese Commissie heeft beslist omtrent de goedkeuring.

HOOFDSTUK 3, VERLENING EN VERPLICHTINGEN

Artikel 15, Verlening

1. In de beschikking tot subsidieverlening geven gedeputeerde staten aan op welke wijze de verantwoording van de te ontvangen subsidie plaatsvindt en welke voorwaarden en verplichtingen aan de subsidie worden verbonden.
2. Verplichtingen die niet strekken tot verwezenlijking van het doel van de subsidie, kunnen aan de beschikking worden verbonden indien en voor zover deze betrekking hebben op de wijze waarop of de middelen waarmee de gesubsidieerde activiteit wordt verricht.
3. Indien door of namens de subsidieontvanger publicaties worden gedaan of openbaar kennis wordt gegeven van de gesubsidieerde activiteiten, kunnen gedeputeerde staten aan de subsidie de verplichting verbinden dat daarbij wordt vermeld dat de activiteit met subsidie van de provincie Drenthe is of wordt gerealiseerd.

Artikel 16, Uitbetaling en bevoorschotting

1. Voor subsidies van minder dan € 25.000,-- wordt het gehele subsidiebedrag in een keer uitbetaald.
2. Voorschotten voor de overige subsidies worden automatisch verstrekt volgens een in de subsidieverordening of nadere regel of verleningsbeschikking opgenomen bevoorschottingsritme, tenzij de eerste betaling van de subsidieontvanger voor de activiteiten pas na 2 jaar plaatsvindt.
3. Ritme en hoogte van de bevoorschotting kunnen worden aangepast naar aanleiding van een melding als bedoeld in artikel 18.

Artikel 17, Tussentijdse rapportage

De subsidieontvanger hoeft geen tussentijdse rapportages bij gedeputeerde staten aan te leveren omtrent de verrichtte activiteiten en de daaraan verbonden baten en lasten, tenzij de subsidie een looptijd heeft van langer dan 1 jaar. Dergelijke rapportage wordt niet vaker dan 1 keer per jaar gevraagd.

Artikel 18, Meldingsplicht

Als blijkt dat de activiteit die wordt gesubsidieerd wijzigt of als de subsidieontvanger zich niet aan de verplichtingen houdt die in de subsidieverlening zijn gesteld, heeft de subsidieontvanger de plicht dit te melden bij gedeputeerde staten. Deze meldingsplicht geldt tot aan de vaststelling van de subsidie.

Artikel 19, Overige verplichtingen van de subsidieontvanger

1. De subsidieontvanger verricht de activiteiten waarvoor de subsidie is verleend.
2. De subsidieontvanger stelt gedeputeerde staten zo spoedig mogelijk schriftelijk op de hoogte van:
 - a. besluiten gericht op de beëindiging van de activiteiten waarvoor subsidie is verleend, dan wel het ontbinden van de rechtspersoon;
 - b. relevante wijzigingen in de financiële en organisatorische verhouding met derden;
 - c. ontwikkelingen die ertoe kunnen leiden dat aan de subsidieverstrekking verbonden voorwaarden geheel of gedeeltelijk niet kunnen worden nagekomen;

- d. wijziging van de statuten voor zover het betreft de vorm van de rechtspersoon, de persoon van de bestuurder(s) en het doel van de rechtspersoon.
3. De subsidieontvanger verleent medewerking aan een door of vanwege gedeputeerde staten gevorderde controle van de administratie of een ander onderzoek naar gegevens die in het kader van de subsidieverstrekking van belang geacht kunnen worden. Hij verleent daartoe inzage in zijn administratie en verstrekt de inlichtingen die voor de beoordeling van de rechtmatigheid en de doelmatigheid van de besteding van de subsidie, dan wel anderszins van belang kunnen zijn.
4. Gedeputeerde staten kunnen ter uitvoering van het bepaalde in dit artikel nadere regels stellen.

HOOFDSTUK 5, VERANTWOORDING EN VASTSTELLING VAN DE SUBSIDIE

Artikel 20, Verantwoording subsidies tot € 25.000,--

1. Subsidies tot € 25.000,-- worden door gedeputeerde staten:
 - a. direct vastgesteld of
 - b. ambtshalve vastgesteld binnen 13 weken nadat de activiteiten uiterlijk moeten zijn verricht.
2. Bij een ambtshalve vaststelling als bedoeld in het eerste lid, onderdeel b, kunnen gedeputeerde staten de aanvrager verplichten om op de door hun aangegeven wijze aan te tonen dat de activiteiten, waarvoor de subsidie wordt verstrekt, zijn verricht en dat is voldaan aan de aan de subsidie verbonden verplichtingen.

Artikel 21, Verantwoording subsidies vanaf € 25.000,-- tot € 125.000,--

1. Indien de subsidieverlening meer bedraagt dan € 25.000,--, dient de subsidieontvanger een aanvraag tot vaststelling in bij het college:
 - a. bij een incidentele prestatiesubsidie, uiterlijk 13 weken na het verricht zijn van de activiteiten;
 - b. bij een prestatiesubsidie per boekjaar, uiterlijk vóór 1 maart in het jaar na afloop van het kalenderjaar, respectievelijk 4 maanden na het subsidietijdvak, waarvoor de subsidie is verleend.
2. De aanvraag tot vaststelling bevat een activiteitenverslag.
3. Gedeputeerde staten kunnen bepalen dat ook andere dan de in dit artikel bedoelde gegevens en bescheiden die voor de vaststelling van belang zijn, worden overgelegd.
4. Het in het eerste lid bepaalde is niet van toepassing indien verantwoording plaatsvindt in de SISA-bijlage bij de (reguliere) jaarrekening.

Artikel 22, Verantwoording subsidies vanaf € 125.000,--

1. Indien de subsidieverlening meer bedraagt dan € 125.000,--, dient de subsidieontvanger een aanvraag tot vaststelling in bij het college:
 - a. bij een incidentele prestatiesubsidie, uiterlijk 13 weken nadat de activiteiten hebben plaatsgevonden;

- b. bij een prestatiesubsidie per boekjaar, uiterlijk vóór 1 maart in het jaar na afloop van het kalenderjaar, respectievelijk 4 maanden na het subsidietijdvak, waarvoor de subsidie is verleend.
2. De aanvraag tot vaststelling bevat:
 - a. een activiteitenverslag;
 - b. een overzicht van de activiteiten en de hieraan verbonden uitgaven en inkomsten (financieel verslag of jaarrekening);
3. Gedeputeerde staten kunnen bepalen dat ook andere dan de in dit artikel bedoelde gegevens en bescheiden die voor de vaststelling van belang zijn, worden overgelegd.
4. Het in het eerste lid bepaalde is niet van toepassing indien verantwoording plaatsvindt in de SISA-bijlage bij de (reguliere) jaarrekening.

Artikel 23, Vaststelling subsidie

1. Gedeputeerde staten stellen binnen 22 weken na ontvangst van de aanvraag tot subsidievaststelling de subsidie vast.
2. Indien uit de aard van de subsidie, dan wel de verantwoording daarvan, volgt dat voor de beslissing op de vaststelling van de subsidie een langere termijn nodig is dan de in het eerste lid genoemde termijn, berichten gedeputeerde staten de subsidieontvanger daarvan zo spoedig mogelijk na ontvangst van de aanvraag tot subsidievaststelling.
3. Gedeputeerde staten kunnen categorieën van subsidies of subsidieontvangers aanwijzen waarvoor de subsidie direct wordt vastgesteld zonder dat de subsidieontvanger een aanvraag voor subsidievaststelling hoeft in te dienen.
4. Indien de aanvraag tot subsidievaststelling niet voor het in het eerste lid genoemde tijdstip is ontvangen, gaan gedeputeerde staten 6 weken na een eenmalige rappel over tot ambtshalve vaststelling.

HOOFDSTUK 6, OVERIGE BEPALINGEN

Artikel 24, Standaardberekenningswijzen van uurtarieven en uniforme kostenbegrippen

1. Indien bij de bepaling van de subsidiabele kosten gebruik wordt gemaakt van uurtarieven, dienen deze tarieven door de subsidieaanvrager te worden berekend met gebruikmaking van een door gedeputeerde staten voor te schrijven standaardberekenningswijze.
2. Bij het hanteren van kostenbegrippen bij de berekening van uurtarieven wordt uitgegaan van door gedeputeerde staten bepaalde definities.

Artikel 25, Afwijkingsbevoegdheid

Indien gedeputeerde staten subsidie verlenen voor activiteiten die mede door andere bestuursorganen worden gesubsidieerd, kunnen zij afwijken van de bij of krachtens deze verordening aan de subsidieverstrekking verbonden verplichtingen, voor zover dit wenselijk is met het oog op een goede afstemming met de door die andere bestuursorganen opgelegde of op te leggen verplichtingen.

Artikel 26, Hardheidsclausule

Gedeputeerde staten kunnen de bepalingen bij of krachtens deze verordening buiten toepassing laten of daarvan afwijken voor zover toepassing, gelet op het belang van de aanvrager of subsidieontvanger, naar hun oordeel tot onbillijkheden of bijzondere hardheden zou leiden. Het van toepassing verklaren van dit artikel wordt gemotiveerd in het besluit.

Artikel 27, Intrekking

De Algemene subsidieverordening 2004, Provinciaal blad 2007, nummer 38, wordt ingetrokken met ingang van 1 januari 2012.

Artikel 28, Inwerkingtreding

Deze verordening treedt inwerking op 1 januari 2012.

Artikel 29, Overgangsbepaling

1. Op de tot het tijdstip van inwerkingtreding van deze verordening verstrekte subsidies die nog niet voor die datum zijn vastgesteld, blijft de Algemene subsidieverordening, Provinciaal blad 2007, nummer 38, van toepassing.
2. Gedeputeerde staten kunnen afwijken van het bepaalde in het eerste lid, indien verantwoording op grond van deze verordening voor een subsidieontvanger het meest eenvoudig is.

TOELICHTING OP DE ALGEMENE SUBSIDIEVERORDENING DRENTHE 2012

Wettelijke basis

Een belangrijk uitgangspunt van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) is dat subsidieverstrekking slechts mogelijk is als daaraan een wettelijk voorschrift ten grondslag ligt waarin wordt bepaald welke activiteiten subsidiabel zijn. Voor de provincie Drenthe is dit de ASV.

De Awb en deze verordening bieden samen derhalve de basis voor subsidieverstrekking. In aanvulling daarop kunnen door gedeputeerde staten nadere regels worden vastgesteld.

Deregulering

Deregulering en het daardoor verminderen van de administratieve en bestuurlijke lastendruk staat hoog in het vaandel van de provincie Drenthe. Daarom is in 2012 aansluiting gezocht bij het Rijksbrede subsidiekader. Door het Rijk is het Rijksbrede subsidiekader ontwikkeld met als doel te komen tot een efficiëntere en kleinere overheid. Het ontwikkelde subsidiekader uniformeert en vereenvoudigt de regels voor de verantwoording en het financiële beheer van subsidies.

Op basis van deze uitgangspunten zijn de volgende, met elkaar samenhangende maatregelen ontwikkeld.

- Drie standaarduitvoerings- en verantwoordingsarrangementen, waarvan de toepassing wordt bepaald door de hoogte van het subsidiebedrag.
- Uniformering en vereenvoudiging van begrippen en verplichtingen in het subsidieproces (onder andere termijnen, voorschotten en rapportages).
- Beleid om misbruik te voorkomen.

Informatieverplichtingen voor de subsidieontvangers zijn verminderd doordat bijvoorbeeld de tussentijdse rapportages voor kortlopende subsidies zijn vervallen en doordat de procedure voor het ontvangen van een voorschot fors is vereenvoudigd door het invoeren van automatische bevoorschotting in plaats van bevoorschotting op aanvraag. De termijnen zijn daarbij zoveel mogelijk gestandaardiseerd.

De verordening geeft een in principe alles omvattende algemene subsidieregeling. De laatste jaren zijn in het kader van deregulering op met name de beleidsterreinen cultuur, welzijn en zorg al vele bijzondere subsidieverordeningen ingetrokken en vervangen door nadere regels van gedeputeerde staten.

De ASV wordt op deze manier uitgewerkt naar door gedeputeerde staten vast te stellen nadere regels, waarbij zoveel mogelijk sprake zal van dereguleringsuitgangspunten en vermindering van administratieve lasten. Niets regelen waar het niet nodig is en waar wel nodig: zoveel mogelijk beleidsterreinen bundelen. Op terreinen waar op basis van rijkswetgeving een specifieke verordening is voorgeschreven (zoals jeugdzorg en stedelijke

vernieuwing) wordt een praktische werkwijze bereikt door in de ASV in delegatie van verordende bevoegdheid aan gedeputeerde staten te voorzien.

Bevoegdheidsverdeling

In de ASV zijn gedeputeerde staten belast met de uitvoering, uiteraard binnen de door provinciale staten vastgestelde inhoudelijke en financiële kaders. Een en ander is in overeenstemming met de dualiseringsgedachte.

Relatie met het VWEU-verdrag

Naast de Awb moet de provincie zich bij subsidietoekenning ook houden aan staatssteunregels. Er is sprake van staatssteun als een overheid een financieel voordeel aan een bepaalde onderneming toekent die deze niet onder normale marktomstandigheden zou hebben gekregen. Daarmee wordt volgens de regels van de Europese Commissie de concurrentie vervalst en het handelsverkeer tussen lidstaten ongunstig beïnvloed. Als "onderneming" wordt beschouwd iedere eenheid, ongeacht haar rechtsvorm, die een economische activiteit uitoefent, dat wil zeggen goederen of diensten op een bepaalde markt aanbiedt. Om een steunmaatregel wel te kunnen uitvoeren moet deze, op een aantal uitzonderingen na, vooraf worden gemeld bij de Europese Commissie.

De de-minimis-regel is een van de uitzonderingen. Er is geen sprake van staatssteun maar van de minimis-steun indien het totale bedrag van de minimis-steun aan een onderneming niet hoger is dan € 200.000,-- over een periode van 3 jaar. Onder deze grens gaat de Europese Commissie ervan uit dat de mededinging niet wordt vervalst en is geen sprake van niet toegestane staatssteun. Het plafond van € 200.000,-- geldt voor het totaal van alle als de minimis bestempelde bedragen die een onderneming heeft ontvangen, van welke overheid dan ook, gedurende de voorafgaande 3 jaar.

Een andere uitzondering is dat voor een aantal categorieën subsidies is bepaald dat aanmelding bij de Europese Commissie niet nodig is (bijvoorbeeld milieu- of innovatiesubsidies). De provincie is dan wel gehouden aan de maximale subsidiepercentages en de subsidiabele kosten.

Ook kan er sprake zijn van een ander vrijstellingskader, bijvoorbeeld als de subsidieverlening geschiedt in het kader van de financiering van een "dienst van algemeen economisch belang".

Indien geen van de uitzonderingen van toepassing is, moet de voorgenomen subsidieverlening aangemeld worden bij de Europese Commissie. Het gevolg voor het subsidieproces is dat er een "standstill" intreedt van minimaal enkele maanden tot het moment waarop de commissie de steun (al dan niet fictief) heeft goedgekeurd.

Verantwoording

Het prestatie-model betekent dat de subsidieverstrekking wordt gestuurd op rendement. Daarbij hoort per definitie verantwoording achteraf. Uitgangspunt daarbij is dat de

verantwoording zich richt op de geleverde prestaties en activiteiten en de manier waarop die aansluiten bij het provinciaal beleid. Dat kan ook omdat bij de subsidieverlening afspraken zijn gemaakt tussen subsidieontvanger en aanvrager over wat en waaraan de subsidieontvanger gaat bijdragen en wat zij daarvoor gaat doen. Daarbij wordt tevens bepaald waarover en hoe en wat de mate de mate van verantwoording achteraf moet zijn. Vanaf € 125.000,-- moet ook over de kosten verantwoording worden afgelegd.

De verordening gaat uit van proportionaliteit tussen het subsidiebedrag en de administratieve lasten. Hoe lager het subsidiebedrag per ontvanger is, hoe minder of eenvoudiger voorwaarden worden gesteld en hoe efficiënter de verantwoording wordt ingericht. Dit leidt tot de volgende verdeling.

Tot € 25.000,--	Direct vaststellen of desgevraagd verantwoording over de prestatie
Vanaf € 25.000,-- tot € 125.000,--	Verantwoording over de prestatie
Vanaf € 125.000,--	Verantwoording over kosten en prestaties

Voor subsidiebedragen kleiner dan € 25.000,-- wordt de subsidie verleend op basis van vertrouwen; er wordt niet meer standaard om een verantwoording gevraagd. In plaats daarvan geldt een actieve meldingsplicht voor de ontvanger bij niet nakoming van de voorwaarden. Achteraf kan een risicogeorieënteerde controle plaatsvinden bij de ontvanger. De verantwoordingsfocus bij kleine subsidies ligt op het leveren van de prestatie in plaats van op de kosten. Hierdoor kan het ook voorkomen dat de werkelijke kosten uiteindelijk lager zijn dan het subsidiebedrag.

Verantwoord vertrouwen en risicoacceptatie

De verordening gaat uit van vertrouwen in plaats van wantrouwen. Aan dit vertrouwensprincipe wordt vormgegeven door niet alle subsidieontvangers in alle gevallen te belasten met verantwoordingen, rapportages en controles. De aandacht van de provincie ligt in de uitvoering bij de risico's en de uitzonderingen. Dit betekent meer eigen verantwoordelijkheid bij de subsidieontvanger. De subsidieontvanger moet zelf melden wanneer de activiteiten waarvoor subsidie is verleend niet meer kunnen worden uitgevoerd of niet wordt voldaan aan de gestelde verplichtingen. De provincie kan hierop handelen en nieuwe afspraken maken, de subsidieverlening intrekken of de bevoorschotting opschorten.

Misbruik daarentegen wordt door de provincie hard aangepakt. Bij misbruik wordt consequent gehandhaafd. Dit kan betekenen dat subsidie vanuit een risicoanalyse of eerdere ervaringen preventief geweigerd wordt, de subsidie wordt ingetrokken of gewijzigd en op basis hiervan wordt teruggevorderd (inclusief wettelijke rente) en aangifte wordt gedaan bij het Openbaar Ministerie

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 2

De verordening is in principe van toepassing op het verstrekken van subsidies op alle provinciale beleidsterreinen. De nadere uitwerking van de activiteiten in regels wordt overgelaten aan gedeputeerde staten.

De ASV krijgt, zoals vermeld in het algemene deel van de toelichting, een doorvertaling naar door gedeputeerde staten vast te stellen nadere regels. Op termijn is het de bedoeling dat de door provinciale staten vastgestelde bijzondere subsidieverordeningen worden vervangen door een beperkt aantal nadere regels, wat leidt tot een overzichtelijk aantal wettelijke regels op het terrein van subsidiëring. Dit geeft een krachtige impuls aan de door provinciale staten gewenste deregulering en vermindering van administratieve lasten.

Artikel 3

Gedeputeerde staten zijn bevoegd tot het verstrekken van subsidies. Met verstrekken wordt het gehele subsidieproces bedoeld: besluiten tot verlenen, vaststellen als ook bevoorschotten, lager vaststellen, terugvorderen en dergelijke. Gedeputeerde staten moeten daarbij altijd de door provinciale staten vastgestelde provinciebegroting in acht nemen. Hebben provinciale staten (nog) geen financiële middelen beschikbaar gesteld, dan wordt subsidie alleen verleend onder de voorwaarde dat provinciale staten alsnog daarvoor geld beschikbaar zal stellen.

- Derde lid

Sinds de Wet dualisering provinciebestuur geldt voor GS een actieve informatieplicht (artikel 1.67 Provinciewet). Bij vaststelling van de nieuwe algemene subsidieverordening van 2004 is in dat kader aan GS een relatief ruim mandaat verleend voor verlening van subsidies. Om PS in de gelegenheid te stellen met betrekking tot omvangrijke incidentele prestatiesubsidies toch op voorhand een oordeel uit te kunnen spreken, wordt voor dergelijke subsidies van € 150.000,-- en meer een voorhangprocedure geïntroduceerd.

Artikel 4

Met de regeling van het subsidieplafond wordt beoogd de vereisten van rechtszekerheid en begrotingsdiscipline met elkaar te verzoenen. Bij subsidiëring kan zich de situatie voordoen dat de beschikbare financiële middelen, bijvoorbeeld van een bepaalde begrotingspost, uitgeput zijn en weigering van de subsidie op grond van algemene beginselen van behoorlijk bestuur niet goed mogelijk is.

Indien er een subsidieplafond is ingesteld en conform de vastgestelde inhoudelijke of financiële verdeelmaatstaven subsidies volledig zijn verdeeld (dat wil zeggen het plafond is bereikt), geldt het principe "op is op". Het facultatieve karakter van de regeling geeft gedeputeerde staten de ruimte per subsidiesoort te bepalen of de noodzaak voor het vaststellen van een subsidieplafond bestaat.

In Afdeling 4.2.2. van de Algemene wet bestuursrecht zijn dwingende bepalingen opgenomen omtrent de instelling van het subsidieplafond.

De belangrijkste bepalingen zijn:

- een subsidie wordt geweigerd voor zover door verstrekking van de subsidie het subsidieplafond zou worden overschreden (artikel 4:25, tweede lid);
- bij de bekendmaking van het subsidieplafond wordt de wijze van verdeling vermeld (artikel 4:26, tweede lid);
- het subsidieplafond wordt bekendgemaakt voor de aanvang van het tijdvak waarvoor het is vastgesteld (artikel 4:27, eerste lid).

Artikel 5

Als de BTW deel uitmaakt van de subsidiabele kosten en de subsidieaanvrager dit op grond van de Wet op het BTW-Compensatiefonds, de Wet op de omzetbelasting 1968 of op grond van enige andere voorziening kan terugvorderen of verrekenen, is de BTW niet subsidiabel.

Artikel 7

- *Tweede lid*

De de minimis-verklaring houdt verband met de Europese de minimis-regeling. Deze regeling houdt kort gezegd in dat steun die het bedrag van € 200.000,--, gerekend over een periode van 3 jaar, niet overschrijdt, niet aangemeld hoeft te worden bij de Europese Commissie. De de minimis-regeling werkt cumulatief, in die zin dat overheidssteun die de subsidieontvanger in de voorafgaande 3 jaar eventueel heeft ontvangen medebepalend is voor het al dan niet overschrijden van de drempel van € 200.000,--. Het gaat dan niet alleen om steun in de vorm van subsidies, maar ook om andere vormen van steun. Dit artikelonderdeel stelt de provincie in staat om na te gaan of in het geval van honorering van de voorliggende subsidieaanvraag de de minimis-drempel overschreden dreigt te worden. Als dit het geval is en er geen vrijstellingsregeling van toepassing is, moet de subsidie aangemeld worden bij de Europese Commissie (zie ook Algemene toelichting onder Relatie met het EG-Werkingsverdrag (steunmaatregelen)).

Artikel 8

Gedeputeerde staten mogen bij een beperkt budget altijd voorrang geven aan aanvragen die volgens hen beter passen in de provinciale doelstellingen. Dit artikel is alleen van toepassing indien aanvragen tegelijkertijd moeten worden ingediend. Indien de van toepassing zijnde (beleids)regel bepaalt dat aanvragen op volgorde van binnenkomst worden behandeld geldt de regel: "Wie het eerst komt, die het eerst maalt".

Artikel 11

Naast de mogelijkheid waarbij slechts een aanvrager subsidie voor bepaalde activiteiten aanvraagt, zijn er mogelijkheden om meerdere aanbieders daartoe uit te nodigen. Dat kan door bij meerdere organisaties te vragen om een subsidieaanvraag te doen (feitelijk: bij meerdere instanties een "offerte" vragen) of via een (openbare) aanbestedingsprocedure.

Artikel 12

Hier worden de termijnen genoemd waarbinnen aanvragen voor subsidie dienen te zijn ingediend bij het college.

- *Derde lid*

Een subsidie kan voorafgaand of, mits sprake is van een stimulerend effect van de subsidieregeling, na afloop van de subsidiabele activiteiten worden verstrekt. De provincie kan er ook voor kiezen om voor alle subsidies (dus ook voor de eenmalige subsidies) indiendata (deadlines) vast te stellen.

Artikel 13

- *Tweede lid, sub a*

Het activiteitenplan bevat een uiteenzetting van in meetbare termen geformuleerde activiteiten die de aanvrager aanbiedt en zal antwoord moeten geven of er voldoende garanties bestaan of de prestaties ook kunnen worden gerealiseerd.

Welke prestaties?

Prestaties kunnen worden gedefinieerd in termen van:

- throughput: de activiteit (in enge zin), ofwel: de inspanning
- output: de geleverde dienst of het product
- bereik: aantal deelnemers, cliënten, gebruikers
- resultaat: het directe gevolg van de dienst of product bij de gebruiker of het maatschappelijke gevolg ervan

In principe zou van elk(e) activiteit/project of product/dienst aangegeven moeten worden wat de prestatie is in termen van voornoemde 4 aspecten.

Het is wel belangrijk welke prestatie(soort) het meest bepalend is voor het realiseren van de gevraagde prestatie. Dit is de producteenschap, waarop later de vaststelling van de subsidie gebaseerd is (hierop wordt "afgerekend"). Dit moet dan ook uitdrukkelijk in de subsidieverlening worden opgenomen.

- *Tweede lid, sub b*

De in te dienen begroting volgt het gekozen sturingsniveau.

Bij prestaties die uitgedrukt worden in producten zal de begroting dus of opgesteld worden als een "echte" productbegroting, op het niveau van de producten en diensten of op het niveau van clusters van producten en diensten, zijnde het projectniveau. Meestal volstaat de laatste.

Bij prestaties die uitgedrukt worden in te verrichten activiteiten wordt subsidie verleend is niet het resultaat maar het werkproces (throughput) voorwerp van subsidie. Het is niet uit te drukken in eenheden product, zodat er geen afspraken worden gemaakt ten aanzien van prestaties en resultaten. De subsidieontvanger is gehouden tot het uitvoeren van de activiteiten, maar wordt niet afgerekend op het resultaat hiervan. Dit type subsidie is afhankelijk van de mogelijkheden om activiteiten duidelijk en verifieerbaar te formuleren. Dit kan gestalte krijgen in de vorm van afgeronde werkplannen, waarbij een prijs voor de activiteiten moet worden bepaald, bijvoorbeeld aan de hand van beschikbare uren. Inzicht in de activiteitenprijs kan worden verkregen via een kostenverdeelstaat.

Bij product- en activiteitensubsidies mag onbeperkt tussen kostensoorten geschoven worden, zolang dit geen gevolgen heeft voor de prijs van de uit te voeren activiteiten of te leveren prestaties.

Voor de berekening van uurtarieven hebben gedeputeerde staten uniforme tarieven en definities vastgesteld.

- *Tweede lid, sub c*

Zie de toelichting op het vierde lid van artikel 21.

Artikel 15

- *Eerste lid*

Zoals in de toelichting op artikel 13 verwoord, is het belangrijk welke prestatie(soort) het meest bepalend is voor het realiseren van de gevraagde prestatie. Dit is de producteenschap, waarop later de vaststelling van de subsidie gebaseerd is (hierop wordt "afgerekend"). Dit moet dan ook uitdrukkelijk in de subsidieverlening worden opgenomen.

Het besluit tot verlening van de subsidie moet ook aangeven op welke wijze de verantwoording van de ontvangen subsidies dient plaats te vinden. Hiermee wordt bereikt dat degene aan wie de subsidie is toegekend, van meet af aan duidelijk is aan welke voorwaarden en administratieve eisen hij dient te voldoen.

Bij veel, veelal kleinere subsidies zal het stellen van verplichtingen bij de toekenning niet noodzakelijk zijn. In die gevallen kunnen gedeputeerde staten daarvan eenvoudig afzien. In gevallen dat redelijkerwijs nadere verplichtingen dienen te worden gesteld, zal dit veelal op de subsidieontvanger en de door hem te ondernemen activiteiten toegesneden verplichtingen zijn.

In artikel 4:37 van de Awb staan de standaardverplichtingen vermeld die bij de beschikking tot subsidieverlening aan de subsidieontvanger kunnen worden opgelegd. De verplichtingen moeten strekken tot verwezenlijking van het doel van de subsidie. Alleen die verplichtingen kunnen worden opgelegd die redelijkerwijs noodzakelijk en geschikt zijn om het met de subsidie nagestreefde doel te verwezenlijken.

- *Tweede lid*

Het tweede lid ziet op verplichtingen waarvan niet gezegd kan worden dat zij strekken tot verwezenlijking van het doel van de subsidie. Met het opleggen van dergelijke verplichtingen moet terughoudend worden omgegaan omdat het niet gewenst is om beleidsdoelstellingen op deze manier te bewerkstelligen indien er geen verband is met de doelstelling van de subsidieregeling zelf. Het kan echter evenmin geheel worden uitgesloten.

Het derde lid regelt de wens van de provincie om bij publicatie over een gesubsidieerde activiteit aandacht te geven aan de financiële steun door de provincie.

Artikel 16

- *Eerste lid*

Subsidies van minder dan € 25.000,-- worden in een keer uitbetaald. Er worden dus geen voorschotten verleend.

- *Tweede lid*

Als de betaling van de subsidie pas na 2 jaar plaatsvindt, is het lastig om op voorhand al een bevoorschottingsritme vast te stellen. Vaak is het betalingsritme dan nog niet te bepalen. In dit geval moet de subsidieontvanger wel een aanvraag voor een voorschot doen.

- *Derde lid*

Indien de subsidieontvanger op grond van zijn meldingsplicht aangeeft dat de uitvoering van de gesubsidieerde activiteit niet volgens de verleningsbeschikking wordt uitgevoerd, kunnen gedeputeerde staten ritme en hoogte van de bevoorschotting aanpassen.

Artikel 17

Bij subsidies van minder dan € 25.000,-- en als de provincie de subsidie binnen 1 jaar vaststelt, hoeft de subsidieontvanger geen tussentijdse rapportages bij gedeputeerde staten aan te leveren. Bij andere subsidies kan de provincie maximaal een tussenrapportage per 12 maanden vragen. Hierbij sluiten gedeputeerde staten zoveel mogelijk aan bij de natuurlijke rapportage momenten van de subsidieaanvrager, zoals bijvoorbeeld het opstellen van de jaarrekening.

Artikel 18

Bij de financiële arrangementen wordt uitgegaan van vertrouwen in plaats van wantrouwen. Dit artikel geeft de tegenhanger van dit vertrouwensprincipe. De subsidieontvanger moet zelf melden wanneer de activiteiten waarvoor subsidie is verleend niet meer kunnen worden uitgevoerd of niet wordt voldaan aan de gestelde verplichtingen. De provincie kan hierop handelen en nieuwe afspraken maken, de subsidieverlening intrekken of de bevoorschotting opschorten. Bij het niet voldoen aan deze meldingsplicht kan, indien dat achteraf mocht blijken, met toepassing van artikel 4: 49 van de Awb alsnog de subsidievaststelling worden ingetrokken, omdat de subsidieontvanger wist of behoorde te weten dat de vaststelling onjuist was. Gedeputeerde staten kunnen in zo'n geval overgaan tot terugvordering van de subsidie omdat de subsidieontvanger misbruik maakte van het gegeven vertrouwen.

Artikel 19

Dit artikel regelt de overige verplichtingen en de plicht om belangrijke wijzigingen door te geven aan gedeputeerde staten. Een melding per e-mail voldoet aan het schriftelijkheidsvereiste. Gedeputeerde staten kunnen naar aanleiding van een melding contact opnemen met de subsidieontvanger en/of nadere stukken vragen.

Artikel 20

- *Eerste lid*

Kenmerkend voor subsidies tot € 25.000,-- (arrangement I) is dat een vast bedrag (lump sum) wordt verstrekt en dat de subsidieontvanger achteraf niet standaard verantwoording hoeft af te leggen aan gedeputeerde staten. Het vaste bedrag is in een

subsidieverordening of nadere regel vastgelegd of wordt bepaald op basis van een begroting die wordt ingediend bij de aanvraag.

Kenmerkend voor dit arrangement is dat de subsidieontvanger achteraf niet standaard verantwoording hoeft af te leggen aan gedeputeerde staten. Hierdoor kunnen de lasten voor zowel de subsidieaanvrager als de provincie bespaard.

In dit arrangement zijn 2 varianten mogelijk.

- *Sub a: directe vaststelling*

De subsidie wordt afgehandeld op basis van de aanvraag en er vindt achteraf geen verantwoording plaats, behoudens een melding dat de gesubsidieerde activiteit is verricht. Ook indien de activiteit nog niet heeft plaatsgevonden, kan onderdeel a worden toegepast. In dat geval worden de bewijsstukken van de prestatie direct met de aanvraag meegestuurd en kunnen gedeputeerde staten vragen om een opgave van het totaal van de kosten. Dit kan namelijk van belang zijn voor subsidies waarvoor maximaal toegestane EU-steunpercentages gelden die niet overschreden mogen worden.

De toepassing van deze variant ligt voor de hand in situaties waarin de subsidie niet gebonden is aan specifieke verplichtingen (waarderingssubsidie) of bij (financieel) geringe incidentele subsidies. Steekproefsgewijze controle na de vaststelling is mogelijk, maar leidt alleen in bijzondere gevallen, zoals fraude, tot terugvordering.

- *Sub b: verlening, gevolgd door ambtshalve vaststelling*

De subsidie wordt verleend en direct voor 100% bevoorschot. De subsidie wordt vervolgens, binnen 13 weken na de datum waarop de activiteiten uiterlijk moeten zijn verricht, ambtshalve vastgesteld door gedeputeerde staten. Binnen deze termijn vragen gedeputeerde staten steekproefsgewijs aan de subsidieontvanger verantwoording af te leggen en/of controleren de subsidieontvanger (fysiek of administratief) of aan de subsidieverplichtingen is voldaan.

Gedeputeerde staten geven in de verleningsbeschikking aan wanneer de activiteiten moeten zijn verricht en welke bewijsstukken de subsidieontvanger in zijn eigen administratie moet bewaren (bijvoorbeeld: deelnemerslijst congres of opleiding of een publicatie van een onderzoek).

Indien de subsidieontvanger de gesubsidieerde activiteit niet, niet geheel of niet volgens de subsidieverplichtingen verricht, moet hij dit op grond van artikel 18 verplicht melden aan gedeputeerde staten. Gedeputeerde staten kunnen dan, afhankelijk van de situatie, nieuwe afspraken maken of de subsidie ambtshalve op een lager (of nihil) bedrag vaststellen. Een melding of een controle kan dus leiden tot terugvordering van de subsidie (inclusief wettelijke rente).

Artikel 21

Bij dit arrangement (subsidies tussen € 25.000,-- en € 125.000,--) is de hoofdregel dat het subsidiebedrag een vast bedrag is of een vast bedrag voor een nog te leveren prestatie-eenheid(/eenheden). In tegenstelling tot het eerste arrangement wordt wel standaard verantwoording afgelegd. De verantwoording geschiedt over de prestatie (bijvoorbeeld een

congres of onderzoeksrapport) of over een vooraf overeengekomen meetbare prestatie-eenheid (bijvoorbeeld het aantal bezoekers van een evenement) door middel van een activiteitenverslag Dit activiteitenverslag kan verschillende vormen hebben: bestuurs- en activiteitenverslagen, een managementverklaring, alternatieve toetsen, deskundigenverklaringen of bewijsstukken. De gewenste bewijsstukken worden in de subsidieverordening of beleidsregel opgenomen of in de subsidieverlening. Gedeputeerde staten vragen geen bijkomende financiële verantwoording over de werkelijke kosten. Gedeputeerde staten kunnen steekproefsgewijs aanvullende informatie vragen of ter plekke controleren of de prestatie is verricht. Indien de prestatie niet, niet volledig of niet volgens de subsidieverplichtingen wordt uitgevoerd, kunnen gedeputeerde staten de subsidie lager vaststellen.

- *Derde lid*

Soms blijkt het niet mogelijk om de prestatie(eenheid) vooraf te definiëren. In deze gevallen is het ook niet goed mogelijk een (vast) subsidiebedrag hieraan te koppelen omdat de kosten dan vooraf moeilijk zijn in te schatten. Dit artikellid biedt voor die gevallen de mogelijkheid om te verantwoorden op basis van een opgave van de totale kosten. Het gaat dan niet om een gedetailleerde kostenverantwoording, maar om een globaal overzicht waarin de subsidieontvanger verklaart dat de activiteiten hebben plaatsgevonden en tegen welke baten en lasten. Gedeputeerde staten kunnen voor een dergelijke (bestuurs)verklaring een format verplicht stellen onder bijvoeging van minimale bewijsstukken.

In geval van per boekjaar verstrekte subsidies kunnen gedeputeerde staten ook om de stand van de egalisereserve vragen (artikel 14, tweede lid, sub c) De opgave van de gerealiseerde baten en lasten leidt tot het totale subsidiebedrag. Hierdoor worden detaildiscussies over onderliggende financiële posten voorkomen. Indien de kosten lager zijn dan begroot, wordt de subsidie lager vastgesteld en eventueel teruggevorderd. Vallen de kosten hoger uit, dan wordt ten hoogste het maximaal verleende subsidiebedrag uitgekeerd. Indien de activiteiten niet volledig zijn uitgevoerd, maar het bedrag wel is besteed, is het aan gedeputeerde staten of het gehele subsidiebedrag wordt uitgekeerd. Deze wijze van verantwoorden door middel van een (bestuurs)verklaring dient alleen in uitzonderingsgevallen te worden toegepast. Ook voor subsidies waarvoor maximale toegestane EU-steunpercentages gelden die niet overschreden mogen worden, kan dit van belang zijn.

Ook kunnen gedeputeerde staten op grond van artikel 23 bepalen dat bepaalde categorieën van subsidies, dan wel subsidieontvangers, niet tot verantwoording van de aan hun verleende subsidie hoeven over te gaan.

- *Vierde lid*

Indien subsidies vallen onder (rijks)regelingen waarop de SISA-regels van toepassing zijn, houdt dat in dat de noodzakelijke financiële verantwoordingsinformatie moet worden opgenomen in de SISA-bijlage bij de (reguliere) jaarrekening. Binnen de SISA-systematiek

wordt de financiële verantwoording beperkt tot enkele gegevens per uitkering, die in een bijlage wordt toegevoegd aan de jaarrekening en door de accountant wordt gecontroleerd.

Artikel 22

Dit arrangement (subsidies vanaf € 125.000,--) sluit aan bij de traditionele afrekening van subsidies, namelijk op basis van gerealiseerde kosten.

- Tweede en derde lid

De vaststelling vindt plaats op basis van prestaties en financiële verantwoording (gerealiseerde kosten).

Ook hier kunnen gedeputeerde staten ingevolge artikel 23 categorieën van subsidies of subsidieontvangers aanwijzen voor wie de subsidie wordt vastgesteld zonder dat hiervoor een aanvraag moet worden ingediend.

- Vierde lid

Zie de toelichting op het vierde lid van artikel 21.

Artikel 23

- Derde lid

Te denken valt daarbij aan subsidies van een beperkte omvang of subsidies die aan een vertrouwde ontvanger worden verstrekt, dan wel subsidies die voor een doel worden aangewend, dat nadere verantwoording van de besteding van het geld overbodig maakt.

Artikel 24

Het subsidiebedrag kan op verschillende wijzen worden bepaald. De eenvoudigste vorm is het toekennen van een vast bedrag (lumpsum) voor een prestatie(-eenheid). Dit bedrag kan in een verordening of beleidsregel zijn bepaald of in de subsidieverlening op basis van een ingediende begroting. Een vast bedrag ligt het meest voor de hand bij kleinere subsidies (arrangementen 1 en 2) en is nooit meer dan de werkelijke kosten. Dit betreft voornamelijk subsidies waarbij de prestatie goed gedefinieerd kan worden.

Een andere methode is dat het subsidiebedrag een bijdrage is aan de werkelijke kosten van gesubsidieerde activiteiten. Dit gebeurt bij de subsidies van meer dan € 125.000,--. De inzet van personeel is dan bijvoorbeeld een belangrijke kostengrondslag. De subsidieontvanger moet zich dan verantwoorden over het aantal subsidiabele uren en de totstandkoming van de uurtarieven. Om de totstandkoming van het subsidiebedrag van uurtarieven te vereenvoudigen, hebben gedeputeerde staten bij beleidsregel standaardberekenningswijzen vastgesteld, gaan zij uit van eenduidige definities voor kostenbegrippen en gelden er uniforme forfaitaire elementen voor de berekening van uurtarieven.

Artikel 25

Het kan zijn dat een subsidieaanvrager ook een aanvraag om subsidie heeft ingediend bij een ander bestuursorgaan, zoals het Rijk, de SNN of de gemeente. Dit artikel voorziet erin dat samenwerking met dat andere bestuursorgaan kan worden gezocht om te voorkomen

dat de subsidieaanvrager aan allerlei verschillende administratieve procedures moet voldoen en daarvoor bij elk bestuursorgaan andere stukken moet indienen. Gekozen kan bijvoorbeeld worden voor de procedure van het bestuursorgaan dat de grootse subsidie verstrekt.

Artikel 29

Omdat de verantwoordingsregels in deze verordening eenvoudiger zijn dan onder het oude recht, hebben gedeputeerde staten de bevoegdheid om deze regels toch toe te passen op subsidies die zijn verleend onder het oude recht. Uiteraard wegen zij de (financiële) risico's van een dergelijk besluit voor de provincie af tegen het gemak van de aanvrager.